

Arrest

nr. 253 572 van 28 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 24 oktober 2019, diende op 29 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 november 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 november 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 29/10/2019
Overdracht CGVS: 08/06/2020*

U had op 8 september 2020, van 13.17 uur tot 17.11 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali (May) machtig is. Uw advocaat, meester SMEKENS, Catherine (vervanger van meester CHATCHATRIAN, Hajarpi), was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Rahanweyn clan te behoren. U bent op 21 oktober 1997 geboren in Buurhakaba, Somalië. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U leefde voor een korte periode in Buurhakaba met uw moeder, A.A.N. Uw moeder was gescheiden van uw vader, I. O. M., toen u nog jong was. U verklaart wanneer u 6 à 7 jaar oud was (2003-2004), omwille van de oorlog in uw land samen met uw moeder te zijn gevlucht naar Saoedi-Arabië. Daar leefde u samen met uw moeder illegaal in Jeddah in de wijk Zabil. U moeder was een huismeid en u leefde onafgebroken op dezelfde plek, zelfs na haar dood in maart 2015. U ging niet naar school, maar kreeg privéles Arabisch en koranonderricht. Wanneer u 12 à 13 jaar oud was, werd het contact tussen u en uw vader hersteld. U vader gaf aan dat uw (half)broer, M.I.A., op het slechte pad ging.

Na de dood van uw moeder werkte u als autowasser. U werd omwille van uw illegale status opgepakt in mei 2018. U werd in de gevangenis van Khandala (Jeddah) opgesloten. U verbleef daar voor 1 maand en een half voordat uw werd gerepatrieerd naar Somalië op 18 juli 2018. Tijdens uw repatriatie leerde u I. kennen, ook iemand die gerepatrieerd werd naar Somalië. In Mogadishu aangekomen verbleef u 2 dagen bij de familie van I. in Mogadishu (Dharkenley) alvorens met een wagen naar Buurhakaba te zijn gereisd. U reisde verder naar Misqado, waar u woonde samen met uw vader en de vrouw van uw vader (H.). In het dorp Misqado hielp u uw vader, die een verkoopkiosk heeft waar hij suiker, olie en bloem verkoopt.

Na 1 maand in Misqado, kwam uw broer langs bij uw thuis. Hij vroeg u of u uit Saoedi-Arabië kwam en of u Arabisch kon spreken. Nadat u bevestigde vroeg hij bij een volgend bezoek om uw medewerking, als lid van Al- Shabaab. Hij legde bij ieder bezoek meer druk op u om mee te werken als tolk bij Al-Shabaab. U ontweek iedere keer de vraag van uw broer. Op 30 september 2018 nam uw broer zijn emir mee naar uw huis om opnieuw om uw medewerking te vragen. U vertelde dit aan uw vader en die zei u dat u moest meewerken met Al-Shabaab, omdat ze de macht hebben en u hier niets tegen kan inbrengen. Op 21 oktober 2018 kwam u broer nogmaals met zijn emir langs bij u thuis om u te overtuigen en de verdere zaken inzake uw training te bespreken. Wanneer u broer die nacht alleen terugkwam zei u dat u niet wou deelnemen aan de training alsook de werkzaamheden van Al- Shabaab. U broer begon u te slagen en tijdens uw poging om deze slagen te ontwijken verwonde u uw schouder. Om de slagen te laten stoppen ging u uiteindelijk akkoord inzake uw training en uw deelname aan Al-Shabaab. Omdat uw vader u niet hielp besloot u te vertrekken. U vertrok op 22 oktober 2018 uit uw dorp Misqado. U nam een auto naar Buurhakaba. In Buurhakaba belde u uw vader om hem op de hoogte te stellen. U vader bracht u in contact met S.O., een vriend van uw vader. Deze vriend woont in Mogadishu en u nam een wagen van Buurhakaba naar Mogadishu om bij de vriend van uw vader te verblijven alvorens uit het land te vluchten. Op 1 november 2018 kreeg u een dreigtelefoon van uw broer. Na deze telefoon zette de vriend van uw vader uw telefoon uit. U werd in contact gebracht met een smokkelaar die u op 15 november 2018 hielp met een vals paspoort het land te verlaten en u kwam diezelfde dag aan in Istanbul (Turkije). U verbleef 1 maand en een half in Turkije alvorens door te reizen naar Griekenland. U kwam in Griekenland aan in december 2018. U verbleef 10 maanden in Griekenland alvorens door te reizen naar België. U kwam in België aan op 24 oktober 2019.

Op 25 oktober 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U legt ter staving van uw (illegaal) verblijf in Saoedi-Arabië documenten (foto's) neer. Op 20 oktober 2020 bezorgde meester Loobuyck aan het CGVS een aantal opmerkingen die u formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 8 september 2020.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS (hierna CGVS), p.4-5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst situeer je de aanleiding om uw land van herkomst, Somalië, te verlaten in het dorp Misqado in het district Buurhakaba in de provincie Bay. Je maakt echter niet aannemelijk daadwerkelijk in deze regio verbleven te hebben van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018.

U verklaarde dat u – net zoals uw ouders – in Buurhakaba geboren bent en van uw 6 – 7 jaar met uw moeder in Saoedi Arabië woonde, uw moeder in Saoedi Arabië in 2015 overleed en u in juli 2018 gedeporteerd werd naar Somalië (CGVS, p.8-10). U verklaarde dat u aan I., een vriend van u die u tijdens uw opsluiting in Saoedi Arabië leerde kennen, vroeg of hij iemand kende die u in Somalië zou kunnen helpen om u naar uw vader te brengen. Nadat u gedeporteerd werd naar Mogadishu, bleef u twee dagen in het huis van uw vriend te Mogadishu om vervolgens eerst naar Buurhakaba en daarna naar het dorp van uw vader, Misqado, te gaan. Op 22 oktober 2018 verliet u opnieuw het dorp van uw vader en ging u naar Buurhakaba om vervolgens naar een vriend van uw vader in Mogadishu te gaan. U bleef bij deze vriend tot u op 15 november 2018 het land verliet (CGVS, p.12-13). Het komt echter heel merkwaardig over dat u de keuze zou maken om naar die regio te reizen. Immers, vooreerst moet aangegeven worden dat u in Saoedi Arabië steeds bij uw moeder – die eveneens afkomstig is uit Buurhakaba – woonde tot 2015 (het jaar van haar overlijden). Wanneer u nog in Saoedi-Arabië verbleef, stond u in telefonisch contact stond met uw vader – die eveneens afkomstig is uit Buurhakaba en die er steeds in de omgeving is blijven wonen (CGVS p. 9-10). U verklaart dat tijdens deze gesprekken, uw vader zei dat uw broer bij Al-Shabaab was (CGVS p. 10), dat hij op het verkeerde pad was (CGVS p.10) en dat u dacht dat uw vader voor zijn leven vreesde (CGVS p. 10). Verder verklaart u ook dat uw zus, onder dwang van uw broer, gehuwd is met een Al-Shabaab strijder (CGVS p. 19). Hieruit blijkt dat de macht van uw broer bijzonder groot is. Deze macht van uw broer werd ook door uw vader bevestigd (CGVS p. 25) “Mijn vader zei: ze hebben de macht, en we zijn machteloos, zeg ja, op alles wat ze zeggen”. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat de regio rond Buurhakaba begin 2018 een zeer gewelddadige regio was. Zo vonden militaire operaties in de regio plaats om opstandelingen weg te jagen; opstandelingen die bijna dagelijks aanvallen uitvoeren op bases van vredeshandhavingssmissies van de Afrikaanse Unie, overheidsinstallaties en andere openbare plaatsen.

Al-Shabaab rekruteerde onder dwang vele jongens en meisjes in de regio en honderden kinderen ontvluchtten hun huizen om aan de gedwongen rekrutering te ontkomen. Het is daarom heel merkwaardig dat u naar die regio zou reizen. Toen u met bovenstaande observatie geconfronteerd werd, gaf u enkel aan dat u niemand anders in Somalië kende en dat u naar de plek moest gaan waar uw vader was (CGVS p. 23). Het is zeer opmerkelijk dat u blijkbaar bij uw moeder en vader geen navraag deed of u andere familieleden heeft te Somalië, zeker wanneer u geconfronteerd werd met uw deportatie. Immers, toen de dossierbehandelaar u vroeg naar andere familieleden te Somalië, gaf u aan het niet te weten en enkel uw vader en moeder te kennen (CGVS, p. 9).

Er dient verder te worden opgemerkt dat het niet alleen merkwaardig is dat u naar die regio zou reizen; het is gelet op bovenstaande al even onwaarschijnlijk dat uw vader zou toelaten dat u naar het dorp zou komen en u zo in problemen zou brengen. U stelde dat uw vader u niet kon helpen (CGVS p. 27), terwijl het tegendeel eerder waar is. U verklaart immers dat uw vader u in contact bracht met een vriend van hem in Mogadishu (CGVS p. 27) en dat hij ook uw vlucht uit Somalië bekostigde (CGVS p. 28). Hieruit blijkt dat uw vader wel bij machte was om u te helpen en dat hij voor u een alternatief kon vinden buiten de gevaarlijke regio van Buurhakaba en zijn dorp Misqado. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het onwaarschijnlijk is dat u vanuit Mogadishu zou afreizen naar een gewelddadig gebied onder controle van Al-Shabaab, waar uw broer actief Al-Shabaab lid is, waar uw zus getrouwd is met een Al-Shabaab strijder en waarvan verwacht kan worden dat u hiervan op de hoogte was, daar u vanuit Saoedi-Arabië in telefonisch contact stond met uw vader.

Eveneens opmerkelijk is dat u aangaf sinds 2017 een relatie te hebben met M.A.I., een Somalisch meisje dat u op internet leerde kennen. Ze is geboren te Afgooye, woonde heel haar leven te Afgooye en woont momenteel nog steeds te Afgooye. Toen u gevraagd werd wanneer u haar voor het eerst zag, gaf u aan elkaar niet gezien te hebben. Toen je gevraagd werd of je haar sprak te Somalië, gaf je aan dat je van plan was om met haar te huwen in Somalië. Toen opnieuw gevraagd werd of je haar sprak te Somalië, gaf je aan dat je haar niet kon bellen en er geen internetconnectie was op het platteland (CGVS, p.14-15). Het feit dat u aangeeft een relatie te hebben sinds 2017 en u van plan was om met haar te huwen in Somalië, maar wanneer u dan in 2018 in Somalië bent u haar niet eens contacteerde of zag is wel zeer opmerkelijk. Overigens blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Buurhakaba op ruim 180 km van Mogadishu ligt, terwijl Afgooye slechts op 28 km van Mogadishu ligt.

Ook zelf kon u niet overtuigen in de regio van Buurhakaba verbleven te hebben. Zoals aangehaald reisde u in juli naar Buurhakaba en vervolgens naar Misqado, het dorp waar uw vader woonde. Daar bleef u drie maanden om vervolgen weer naar Buurhakaba te gaan (CGVS, p.12-13). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het dorp Misqado door het CGVS niet kon worden teruggevonden. De dorpsnaam werd nochtans door de Somalische tolk opgeschreven als Misqado en ook in de notities van het persoonlijk onderhoud werd steevast de schrijfwijze Misqado gebruikt. U vroeg een kopie van de notities aan en u maakte ook uw opmerkingen over aan het CGVS. Echter, over de schrijfwijze van Misqado maakte u geen opmerking (in tegenstelling tot schrijfwijze van het district Dharkenley in plaats van Dharkenkey te Mogadishu). Daarenboven is de informatie die u geeft inzake het dorp Misqado zeer vaag. Uw beschrijving bleef beperkt tot 'er is een weg die door het dorp gaat en aan de zijkanten zijn de winkels'. Toen doorgevraagd werd welke gebouwen er in het dorp zijn, bleef de beschrijving beperkt tot 'De gebouwen zijn van ijzer en planten, bomen.' Toen expliciet gevraagd werd of er water in het dorp is, gaf u aan dat er een bron is, maar toen gevraagd werd deze te lokaliseren, kwam u niet verder dan 'Ik weet niet in km, maar het is niet ver van mijn huis' en 'Het is achter mijn huis'. De wateropslagplaats situeerde u een beetje aan de kant van het dorp (CGVS, p.20 en p.21). Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg om verschillende dorpen rond het dorp Misqado te noemen en de locatie tegenover het dorp Misqado te geven, gaf u aan dat u enkel het dorp Misqado kan geven, maar u niet verder ging te Misqado (CGVS, p.16). Later gaf u vaag aan dat het dorp Bullo Fullay, het dorp waar uw halfzus woont achter Misqado gelegen is. Toen u naar aanleiding van dat gegeven opnieuw gevraagd werd nog dorpen rond Misqado te noemen, gaf u opnieuw aan geen andere dorpen te kennen buiten het dorp van uw zus en dorpen waar u passeerde (CGVS, p.19). Dit gebrek aan kennis van dorpen in de onmiddellijke omgeving van Misqado, het dorp waar u gedurende drie maanden leefde en uw vader in zijn winkel hielp, staat in schril contrast met uw kennis van de verschillende districten van Bay (CGVS p. 21), alsook de enkele dorpen die u situeert langs de baan Buurhakaba – Misqado (CGVS p. 17). Dit gebrek aan doorleefde kennis inzake Misqado en omgeving geeft dan ook eerder ingestudeerde indruk weer. Dit terwijl er toch kan verwacht worden van iemand die drie maanden in een dorp heeft gewoond plaatsnamen kan geven rond zijn dorp en deze goed kan situeren. Zeker wanneer deze persoon verklaart zijn vader te hebben geholpen die een kiosk heeft waar deze o.a. olie, suiker en bloem verkoopt (CGVS p. 16, 17).

Bovenstaande gebrekkige kennis betreffende het dorp 'Misqado' en de onmiddellijke omgeving van dit dorp, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf daar.

Betreffende uw kennis van incidenten en gebeurtenissen in Buurhakaba en het dorp Misqado kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Toen u gevraagd werd naar incidenten in het dorp Misqado, gaf u aan dat u ooggetuige was van drie incidenten: het zwepen van een koppel, een amputatie en een onthoofding (CGVS, p.17). Uit landeninformatie met betrekking tot incidenten in Misqado en Buurhakaba die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat geen incidenten in Misqado werden teruggevonden. Toen u expliciet gevraagd werd naar gevechten, gaf u aan niet te weten wat bedoeld werd. Toen u gevraagd werd of er ooit gesproken werd over gevechten tussen Al-Shabaab en andere troepen of over bombardementen, gaf je vaag aan dat uw vader er niet over sprak met u en uw broer zei dat u moest deelnemen aan de Jihad (CGVS p. 17). Toen u gevraagd werd naar incidenten in Buurhakaba, de stad waar u was toen u naar Misqado ging en u naar Mogadishu terugkeerde en de stad waar u, uw moeder en uw vader geboren zijn, gaf u ontwijkend aan dat u er niet opgroeide (CGVS p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat in de periode dat u verklaarde in Misqado te hebben verbleven, vier gevechten plaatsgevonden. Toen u er expliciet op gewezen werd dat u toch gehoord moet hebben van aanslagen of bombardementen in de stad, gaf u aan dat uw vader u geen schrik wou aanjagen: 'Dit is een jonge man, vertel hem niet over gevechten en explosies.' Niet alleen is het niet geloofwaardig dat uw vader u er niets over vertelde, er kan zéker verwacht worden dat uw '(half)broer, die u sprak over de Jihad, zeker melding maakte van de talrijke incidenten te Buurhakaba toen u in die regio verbleef (CGVS, p.23). Bovendien gaf u aan uw vader te helpen in zijn kiosk en het lijkt onwaarschijnlijk dat er over incidenten niet met de klanten werd gesproken, daar dat Buurhakaba de dichtstbijzijnde stad is en de plek is waar u vader zijn producten ging halen (CGVS p.16).

Ten slotte geeft u tegenstrijdige verklaringen inzake de personen die onder hetzelfde dak woonden in het dorp Misqado. Toen u expliciet gevraagd werd met wie u onder één dak woonde in Misqado, gaf u aan dat u er alleen met uw vader leefde (CGVS p. 19). Later, nadat u verklaarde dat uw vader getrouwd is met de moeder van uw (half)broer, verklaarde u plots dat ook uw stiefmoeder in het huis woont (CGVS p. 27). Nog opmerkelijker wordt het wanneer meer details gevraagd worden over de clan van uw stiefmoeder, de vrouw met wie u gedurende drie maanden onder één dak gewoond zou hebben te Misqado. Zo kende u haar volledige niet en haar clan wist u evenmin (CGVS p. 27).

Uit bovenstaande blijkt dat u geen overtuigende verklaringen aflegde over uw beweerde verblijf van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018 in het dorp Misqado in het district Buurhakaba in de provincie Bay.

Verder legde u bedenkelijke, inconsistente en vage verklaringen af omtrent de omstandigheden van uw beweerde illegaal verblijf te Saoedi-Arabië en beweerde arrestatie, detentie en deportatie naar Somalië, wat verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

In eerste instantie kunnen er ernstige vragen gesteld worden inzake uw verklaringen betreffende uw illegaal verblijf in Jeddah Saoedi-Arabië, alsook de hieraan gekoppelde gedwongen repatriatie uit Saoedi-Arabië. Uit landeninformatie met betrekking tot het illegale verblijf van migranten in Saoedi-Arabië dat aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt dat het statuut van een illegale migrant in Saoedi-Arabië bijzonder precair is, dat gekarakteriseerd wordt uit constante verhuisbewegingen om de autoriteiten en zo gedwongen repatriëring te slim af te zijn. Dat u op één plek heeft kunnen blijven met én zonder uw moeder en dit zonder een legaal statuut lijkt weinig aannemelijk (CGVS p. 24, 10, 8, 11). Het argument dat uw advocaat aanhaalde dat u woonde bij Saoedi's haalt hierbinnen geen steek omdat dit gekoppeld zou zijn aan het werk dat u moeder deed tot haar dood in 2015 (CGVS p. 30). Als huismeid zou ze gewerkt hebben bij Saoedi's (CGVS p. 15, 8, 11, 10) en volgens uw advocaat zou dit gekoppeld zijn aan uw moeder en uw onafgebroken verblijf in de buurt Zenbil in Jeddah. Uw advocaat geeft aan dat ze waarschijnlijk bij de werkgever woonden (CGVS p.30). Dit lijkt weinig aannemelijk omdat een werkgever hierdoor enorme boetes riskeert alsook het weinig waarschijnlijk is dat een werkgever iemand zou blijven huisvesten nadat deze geen werknemer meer is. Immers is volgens uw verklaringen uw moeder in 2015 gestorven (CGVS p. 15), waardoor er geen reden meer is voor de werkgever van uw moeder om u verder te huisvesten. Het is daarom zeer onwaarschijnlijk dat u onafgebroken als illegale migrant op één plek bleef gedurende bijna 15 jaar (CGVS p. 24, 10, 8, 11). De foto's die u tijdens het persoonlijk onderhoud overhandigde en waarop u te zien bent op bedevaart in Mekka, legde u neer om aan te tonen dat u van Saoedi Arabië komt. Er wordt echter niet in twijfel getrokken dat u in Saoedi Arabië was, maar de foto's kunnen het illegale karakter van uw verblijf aldaar geenszins illustreren (CGVS p.23, 24). Meer nog.

Toen u gevraagd werd deze foto's te beschrijven, gaf u aan dat deze afbeeldingen zijn van uw bedevaart/pelgrimstocht (Umrah) naar Mekka (CGVS p.24). Toen u gevraagd werd of dit als illegale migrant in Saoedi-Arabië geen groot risico is om te reizen naar Mekka (CGVS p. 24), gaf u aan dat de chauffeurs weten hoe de checkpoints te ontwijken (CGVS p. 24). Uit landeninformatie die aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat deze chauffeurs, indien u echt illegaal was in Saudi-Arabië, hierdoor enorme risico's namen, zoals hoge boetes en inbeslagname van hun voertuig. De foto's lijken dat ook verder uw beweerde illegaal verblijf in Saudi-Arabië onderuit te halen.

Vervolgens moet erop gewezen worden dat u inconsistente data betreffende uw beweerde arrestatie te Saoedi Arabië aflegde. Zo verklaarde u toen u gevraagd werd wanneer u gearresteerd werd eerst vaag dat dit in 2018 was. Toen u gevraagd werd welke maand en dag u gearresteerd werd, gaf u aan dat dit de zevende maand was, de achttiende van de zevende maand (CGVS, p. 11). Toen u later gevraagd werd wanneer u opgesloten zat, gaf u echter aan dat u de vijfde maand gearresteerd werd en de zevende maand naar Somalië gebracht werd (CGVS, p.12). Hoewel weliswaar kan worden opgemerkt dat meester Loobuyck op 20 oktober aan het CGVS een aantal opmerkingen die u formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 8 september 2020 bezorgde en waar u "05-2018" noteerde bij de vraag op pagina 11 "Maand, dag?" door u tijdens het persoonlijk onderhoud beantwoord werd door "07 maand de 18de van de 7de maand", dient te worden opgemerkt dat deze verbetering van uwentwege het inconsistente karakter van uw verklaringen niet kan herstellen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u zeer vaag bleef over de omstandigheden van uw arrestatie alsook deze van uw repatriatie uit Saoedi-Arabië (CGVS p.12). Zo beschrijft u uw arrestatie weinig doorleeft. Wanneer u de vraag werd gesteld om de arrestatie te beschrijven (CGVS p. 11), antwoordde u kort: "Ze kwamen me naar mij in het huis, ik was illegaal, ik werd gearresteerd" (CGVS p. 11). U werd nogmaals uitgenodigd om deze arrestatie concreter te beschrijven waarop u al even kort antwoordde met: ze braken in (CGVS, p. 11). Wanneer er vervolgens werd ingegaan op de plaats van detentie en gevraagd werd deze te beschrijven antwoordde u weinig doorleefd en ontwijkend: "Ik was opgesloten in een cel. Je kan je inbeelden wat het leven van een opgeslotene is. In de gevangenis zeiden ze dat je een vreemde was, een illegaal" (CGVS p.12). U verklaarde verder dat u geholpen werd door een vriend die u leerde kennen tijdens uw deportatie (CGVS, p. 8). Deze vriend vroeg u om hulp in Somalië en u verbleef twee dagen in zijn huis in Mogadishu (CGVS, p.8 en p.12). Toen u gevraagd werd naar de naam van uw vriend, kwam u niet verder dan I. Zijn volledige naam kende u niet. Ook van de clan van uw vriend I., die u in het deportatiecentrum voor uw deportatie leerde kennen, kende u niet (CGVS, p.12). Er kan verwacht worden van iemand die gearresteerd wordt, dat hij deze arrestatie en zijn plaats van detentie doorleefder kan beschrijven. Zeker als we, uit landeninformatie met betrekking tot de opsluiting van illegale migranten in Saoedi-Arabië dat aan uw dossier werd toegevoegd, weten dat de condities waarin illegale migranten worden opgesloten zeer mensonwaardig zijn. Bovenstaande inconsistente, vage en ontwijkende verklaringen betreffende uw beweerde arrestatie, detentie en deportatie ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van deze feiten en aldus van uw algemene geloofwaardigheid.

Op basis van bovenstaande elementen kan men dan ook enkel concluderen dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen effectief in Misqado in de regio Buurhakaba provincie Bay te hebben verbleven. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 8 september 2020 nochtans gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd er tijdens uw gehoor uitdrukkelijk op gewezen dat er getwijfeld werd aan het feit dat u gedurende een tijdje met uw vader in het dorp Misqado hebt gewoond (CGVS p.23). In het begin van het persoonlijk onderhoud werd u er meermaals op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van erg groot belang is dat u eerlijk bent over uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u eerder vertrok of elders woonde op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen. U hield echter vast aan uw verklaringen dat u recentelijk in dat dorp leefde (CGVS, p.23).

Aangezien je allerminst kon overtuigen in Misqado in de regio Buurhakaba provincie Bay te hebben verbleven, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de problemen die je in Misqado in de regio Buurhakaba provincie Bay met uw (half)broer, die lid is van Al Shabaab, zou hebben ondervonden.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde foto's en de op 20 oktober 2020 toegevoegde opmerkingen die u formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 8 september 2020 werden hogerop reeds besproken.

Verder is, na een analyse van alle elementen de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier gevoegd is, blijkt dat u zich zou kunnen hervestigen in Mogadishu.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van mening, op basis van de analyse van deze informatie, dat u eerst en vooral in staat bent om de reis naar Mogadishu te ondernemen, Mogadishu te betreden en u daar zonder enig probleem te vestigen. In juli 2018 kwam u immers met het vliegtuig toe te Mogadishu (CGVS, p.12) en nadat u volgens uw verklaringen Misqado in de regio Buurhakaba verlaten heeft, bent u immers met de wagen naar Mogadishu gegaan waar een vriend van uw vader u kwam ophalen (CGVS, p.14) en van waar u Somalië verlaten heeft.

De commissaris-generaal is eveneens van mening dat u geen enkele vrees voor vervolging zou ondervinden in de overwogen hervestigingszone. Volgens uw verklaringen op het CGVS zou uw (half)broer die lid is van Al-Shabaab u vervolgd hebben te Misqado in de regio Buurhakaba en u ontving later bedreigingen op uw telefoon, maar deze beweerde bedreigingen werden echter ongeloofwaardig geacht gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Misqado in de regio Buurhakaba (zie hierboven). Naast deze vrees, haalde u geen andere vrees aan.

Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te verwachten dat u in Mogadishu zou leven. Uit uw verklaringen bleek dat u erg zelfstandig was in moeilijke omstandigheden. U verklaarde immers dat u gedurende ruim vijftien jaar als illegaal leefde in Saoedi Arabië. Toch slaagde u erin privéles Arabisch en koranonderricht te volgen. Na de dood van uw moeder in 2015 zocht u werk en ging u aan de slag als autowasser. Nog voor u gedeporteerd werd naar Somalië, slaagde u er reeds in om vanuit het detentiecentrum opvang en hulp in Mogadishu te regelen. Bij terugkeer in Somalië ging u – volgens uw verklaringen – aan de slag in de winkel van uw vader en onmiddellijk werd u door Al-Shabaab gevraagd om voor hen te werken als tolk Arabisch, omdat u goed Arabisch kon (CGVS, p26).

Verder dient te worden opgemerkt dat u in Mogadishu kon rekenen op de hulp van een vriend van uw vader. Verder wist u te vertellen dat de naam van de vriend van uw vader te Mogadishu S.O. is en dat uw vader deze man reeds lang kende. U verklaarde dat uw vader u in contact bracht met een vriend van hem en uw vader zei dat deze vriend u zou helpen. De vriend van uw vader kwam u op 22/10/2018 oppikken toen u van Buurhakaba naar Mogadishu reisde. U gaf aan dat de man in het district Dharkenley woonde en je in zijn huis kon blijven totdat hij u geholpen had Somalië te verlaten. Verder hielp de vriend van uw vader u in contact komen met een smokkelaar (CGVS, p.14, p.26 en p.28). U verklaarde verder dat de clan van S.O. – net als die van u – Rahanwayn is (CGVS, p.28). Volgens de beschikbare informatie zijn naast familienetwerken, clannetwerken van groot belang voor maatschappelijke integratie, veiligheid, werkaangelegenheid, huisvesting en toegang tot andere basisvoorzieningen in Somalië.

Dit blijkt ook uit uw verklaringen, waarbij iemand van uw clan, Rahanweyn, u bescherming en steun bood te Mogadishu. Rahanweyn is één van de vier machtige clans te Somalië. De Rahanweyn wonen eveneens te Mogadishu. (zie administratief dossier)

Verder dient te worden opgemerkt, aangezien uw vader het geld kon betalen voor uw reis per vliegtuig naar Turkije, u een maand nadien zelf nog eens 2000 Dollar betaalde voor uw reis van Turkije naar Griekenland en u later nogmaals 5000 Dollar betaalde om van Griekenland naar België te komen, u hebt aangetoond over voldoende financiële middelen te beschikken opdat u zich in Mogadishu blijvend kunt vestigen.

Samenvattend kan gesteld worden dat uit bovenstaande blijkt dat u, gezonde man van drieëntwintigjarige leeftijd, die zowel de taal May May (Somali) als Arabisch machtig is, over voldoende zelfstandigheid, talenten, hulp en financiële middelen beschikt om je duurzaam in Mogadishu te vestigen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20200421.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 april 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit.

Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door regelmatige terreuraanslagen (meestal met geïmproviseerde explosieven, IED's) en door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten). De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven en/of opgeëist door al-Shabaab. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Door de toegenomen militaire acties in 2019 tegen al-Shabaab in de regio rond de hoofdstad en het opvoeren van de veiligheidsmaatregelen in de stad, daalt het aantal complexe aanslagen met autobommen in de hoofdstad. Het aantal aanslagen met IED's neemt echter toe. Eind december 2019 maakt al-Shabaab met een aanslag op een druk kruispunt naar schatting bijna 100 doden, waaronder burgers. Deze aanslag zet kwaad bloed bij de bevolking die dit toont in een betoging enkele dagen later. Voor de eerste keer verontschuldigt al-Shabaab zich publiekelijk voor de burgerdoden en de geleden materiële schade. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. Zo eist ISS in de onderzochte periode slechts twee gewelddadige incidenten op. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de vorige verslagperiode is het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld echter gedaald. Ook het aantal gewelddadige incidenten waar specifiek burgers slachtoffer van werden (de categorie violence against civilians), is verder gedaald. Het merendeel van deze incidenten zijn gerichte moorden met vuurwapens, meestal op zakenlui, ambtenaren en clanoudsten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. De snelle verstedelijking zorgt voor een boost in de bouwsector. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die geweld en natuurrampen ontvluchten, en waardoor Mogadishu sinds 2018 de dichtstbevolkte stad in Afrika is en voor vele uitdagingen staat. De ontheemden in Mogadishu bevinden zich in een kwetsbare situatie. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. De economie groeit er en er wordt steeds meer geïnvesteerd vanuit de diaspora. De inspanningen van de lokale bevolking en de terugkerende Somaliërs uit de diaspora veranderen de economische scene in Mogadishu.

Wat de sociale basisdiensten betreft, dient te worden opgemerkt dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Zo telt Mogadishu een zestigtal ziekenhuizen, zowel publieke en privéklinieken, en een negentigtal gezondheidscentra. Voorts zijn er ongeveer 250 basisscholen, 200 middelbare scholen en ongeveer 100 instellingen voor hoger onderwijs te vinden. In november 2018 lanceerde men een project om het technische en beroepsgerichte onderwijs en opleidingen te rehabiliteren in Mogadishu. De toegenomen stabiliteit leidt ertoe dat steeds meer jongeren toetreden tot het basis- en secundair onderwijs. In juni 2019 studeerden voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten af aan de Somali National University in Mogadishu.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Hierboven werd reeds geargumenteed dat dit niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat er geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoekende partij in het dorp Misqado, Buurhakaban - quod certe non.

Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor is zij inderdaad in Buurhakaban geboren, maar vluchtte zij met haar moeder naar Saudi-Arabië toen zij 6 à 7 jaar oud was.

Verzoekende partij verbleef haar hele leven in Saudi-Arabië en werd in 2018 - omwille van haar illegaal statuut - gedeporteerd naar Somalië. Zij verbleef amper 3 maanden (van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018), voordat zij problemen kreeg met haar broer, die een lid is van Al Shabab en die haar wilde verplichten om zich bij Al Shabab aan te sluiten gezien haar kennis van het Arabisch.

Verwerende partij kan aldus geen uitgebreide kennis van verzoekende partij omtrent haar dorp en haar regio van herkomst verwachten gezien zij er amper verbleven heeft en het ook geen onbezorgd verblijf was, gezien de problemen die zij quasi onmiddellijk kreeg met Al Shabab.

Bovendien kan de motivering van verwerende partij niet goed begrepen worden: zij stelt immers zelf het dorp van verzoekende partij, Misqado niet terug kan vinden op de voor haar beschikbare kaarten:

[citaat bestreden beslissing]

Hoe kan zij dan stellen dat de kennis van verzoekende partij gebrekkig zou zijn als verwerende partij zelf niets weet over het dorp zelf?! Verwerende partij gooit het dan maar over een andere boeg en stelt dat verzoekende partij niets zou kennen over de omliggende dorpen. Dit is niet ernstig! Verzoekende partij is amper 3 maanden in haar eigen dorp geweest, in de andere dorpen heeft zij geen voet gezet. Hoe kan er dan van haar verwacht worden dat zij hier een uitgebreide kennis over heeft?! Verwerende partij is bijzonder onredelijk.

Wanneer er naar incidenten werden gevraagd in haar dorp, vermeldde verzoekende partij 3 verschillende incidenten. Hieromtrent stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Deze redenering van verwerende partij raakt kant noch wal... Hoe kan zij weten dat deze incidenten niet zouden zijn voorgevallen als ze zelfs het dorp niet weet te situeren??

II.1.2 Verwerende partij verwijt verzoekende partij 'de keuze' te hebben gemaakt naar de regio van Buurhakaban te hebben gereisd terwijl er 'uit haar informatie zou blijken dat deze regio begin 2018 zeer gewelddadig zou zijn':

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij maakte geen keuze, ze had immers geen keuze! Zoals zij verklaarde op haar gehoor had zij niemand anders in Somalië en de enige plek waar zij terug naartoe kon gaan was haar geboortedorp. Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij om te doen alsof verzoekende partij keuze te over had om zich te vestigen in Somalië en ervoor koos om zich in een onveilige regio te vestigen...

II.1.3 Vervolgens stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij had in de korte periode die zij in Somalië was geen telefoon en geen internet. Hoe verwacht verwerende partij dat zij contact zou hebben opgenomen met haar vriendin? Het is duidelijk dat verwerende partij geen enkel inlevingsvermogen heeft in de situatie waarin verzoekende partij zich bevond.

II.1.4. Vervolgens vindt verwerende partij het verblijf van verzoekende partij in Saudi-Arabië niet geloofwaardig omdat zij 15 jaar lang op dezelfde plaats kon verblijven als illegaal - quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij verbleef bij Saudi's die haar en haar moeder verblijfsplaats gaven omwille van het werk van haar moeder. Dat zij hiermee iets illegaals deden en grote boetes riskeerden, betekent niet dat het niet aannemelijk zou zijn dat er nog bepaalde mensen met hun hart op de juiste plaats bestaan en die deze risico willen nemen om verzoekende partij niet op straat terecht te laten komen. De moeder van verzoekende partij had meer dan 10 jaar gewerkt voor de Saudische familie. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat verzoekende partij ook na haar door daar mocht blijven wonen.

Als bewijs van haar verblijf in Saudi-Arabië legde zij foto's neer van haarzelf in Mekka. Verwerende partij vindt het vreemd dat iemand met een illegaal statuut tot in Mekka zou kunnen geraken met een taxi. Verwerende partij mag dit vreemd vinden, doch dit is de gangbare praktijk in Saudi-Arabië. Tegen betaling kan men een eendaagse pas bekomen voor Mekka en de taxi chauffeurs zetten hun naam op het document.

Verwerende partij heeft alles naast zich neer gelegd en focust zich op details en zaken waar verzoekende partij geen vat op kan hebben om het verzoekende partij de vluchtelingenstatus te weigeren.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij op flagrante wijze de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

II.1.5. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij alle verzuchtingen van verwerende partij weerlegd en aangetoond dat zij weldegelijk de waarheid heeft verteld waarom zij uit Somalië is moeten vluchten.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij zich op een veilige manier in Mogadishu zou kunnen vestigen - quod certe non.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus “Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu” van 21 april 2020 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is:

[citaat uit COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk:

[citaat uit COI Focus]

Zeker Mogadishu is een gewild doelwit van AS gezien de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties:

[citaat uit COI Focus]

Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadshuis-mogadishu~a9534eed/>)

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.” (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken...Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

In het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

“Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted “taxes” through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN.”

II.2.2. Verwerende partij probeert de situatie verder te relativeren door erop te wijzen dat in vergelijking met de vorige verslagperiode het totaal aantal gewelddadige incidenten gemiddeld gedaald is:

[citaat uit COI Focus]

Dergelijke vergelijking maken tussen twee relatief korte verslagperiodes zegt echter niets over een blijvende verbetering of het stabiliseren van de situatie. Zoals hierboven reeds aangegeven blijft deze volatiel:

[citaat uit COI Focus]

Bovendien blijven de absolute cijfers hallucinant: 233 incidenten waarbij 282 slachtoffers vielen, is niet niets...

Ook uit de Somalia-factsheet van de European civil protection and humanitarian aid operations van de Europese Commissie blijkt dat de situatie er anno 2020 niet op is verbeterd. Meer nog, in 2020 vond in verschillende delen van het land een toename van botsingen tussen clans en gewelddadige conflicten plaats:

“For almost 3 decades, conflict has been the main driver of Somalia’s humanitarian crisis. Insurgent armed groups remain the biooest source of insecurity, carrying out indiscriminate attacks on Somalis, kidnappings and forcefully recruiting children. Pervasive insecurity in Somalia impedes access for humanitarian organisations and restricts the ability of Somalis to support themselves economically. As of 2020, several parts of the country have reported an upsurge in crosscommunitv clashes and violent conflict.”

II.2.3 In haar motivering focust verwerende partij zich hoofdzakelijk op de acties van AS om de veiligheidssituatie te beoordelen. Ook andere groepen gebruiken echter geweld tegen burgers. Zo sterft nota bene een kwart van het aantal burgerslachtoffers door toedoen van het Somalische leger:

[citaat uit COI Focus]

Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletwevn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses."

Ook het interclangeweld in Mogadishu baart zorgen:

[citaat uit COI Focus]

II.2.4. Tegen dit geweld bieden de Somalische veiligheidsdiensten weinig tot geen bescherming. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven. Clanaffiliatie biedt volgens professor Hills de beste bescherming. Men moet dan wel tot een meerderheidsclan behoren en dan nog kan die geen bescherming bieden tegen alle geweld. Behoort men tot een minderheidsclan, zoals verzoekende partij, dan staat men er volkomen alleen voor en is men potentieel kwetsbaarder voor criminaliteit zoals diefstal en verkrachting.

[citaten uit COI Focus]

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da'esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia."

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations' zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse."

[...]

"Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AM I SOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff";

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

“Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu.”

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

“In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering.”

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: “Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3.” In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu “serious and fragile” blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 Verwerende partij merkt tot slot op dat, ondanks de veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de

economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Ook hier probeert verwerende partij de kritieke toestand te relativiseren door te wijzen op enkele geringe verbeteringen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat Mogadishu samen met Merca en Kismayo uitgeroepen werd tot meest kwetsbare stad ter wereld. Bovendien vallen enkele bemerkingen te maken bij de verbeteringen waar verwerende partij op wees.

Wat de zogenaamde heropleving van de economische activiteit betreft:

“De Wereldbank stelde in een rapport van augustus 2019 dat de economie door de droogte in 2016-2017 een terugval kende, maar zich in 2018 heeft hersteld. De groei van het bruto binnenlands product is gestegen in 2019. De jaarlijkse groeimarge lag wel hoger in 2015-2016. Deze vertraging ligt volgens het onderzoek aan de kwetsbare situatie van het land door de armoede, de droogte en de daaraan gekoppelde voedselonzeekerheid, de conflictsituatie, de piraterij en de jeugdwerkloosheid, die ongeveer 67 procent bedraagt.” (COI rapport)

“Ondanks de groei en de verbetering van de fiscale situatie blijven de inkomens per capita van de bevolking laag. Er zijn ook meer middelen nodig om de economische veerkracht te vergroten en de armoede terug te dringen, stelt het Internationaal Monetair Fonds. De Wereldbank stelt in haar rapport van september 2019 dat de fiscale situatie van het land aanzienlijk verbeterd is, maar dat de middelen voor infrastructuur en dienstverlening beperkt zijn. Volgens de ngo Transparency International is Somalië een van de corruptste landen ter wereld.”

Dat de economie groeit, is logisch gezien ze zich nu louter aan het herstellen is na een terugval door de droogte. In vergelijking met 2015-2016 ligt de groeimarge echter lager. Bovendien is er sprake van een enorm hoge graad van werkloosheid.

De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. Ook het onderwijs doet het niet goed. Volgens een onderzoek van Mercy Corps en de ngo Global Coalition to Protect Education from Attack heeft Somalië een van de laagste inschrijvingspercentages ter wereld in de basisschool en het middelbaar onderwijs (respectievelijk 30 procent en 26 procent). De infrastructuur is er, maar veel van de scholen zijn in privéhanden en bijgevolg vaak onbetaalbaar. Scholen van de regering of ngo's zijn gratis, maar zij rekenen service fees aan. Zo stelt een onderzoek van de Finse COI-onderzoeksdienst dat de facto alle scholen betalend zijn. Somali Public Agenda stelt dat ondanks de inspanningen van de overheid om kinderen in te schrijven in publieke scholen, de kinderen van minder gegoede gezinnen uit de boot vallen. Het kan dan wel zijn dat in juni 2019 voor de eerste keer in bijna 3 decennia tijd studenten afstudeerden aan de Somali National University, het merendeel van de kinderen blijft ongeschoold.

Wat de sociale basisdiensten betreft, merkt verzoekende partij op dat, ondanks de armoede in Mogadishu, de toegang tot basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering, verbeterde huisvesting, onderwijs en gezondheid hoger is in de hoofdstad dan in de rest van het land. Het spreekt voor zich dat deze sociale basisdiensten beter zijn in de hoofdstad dan in andere (rurale) gebieden van het land. Deze basisdiensten zijn echter in handen van de privésector, die een hoge prijs aanrekent. Hierdoor vallen velen uit de boot. Ongeveer 31 procent van de bevolking heeft toegang tot drinkwater en 23 procent tot verbeterde sanitaire faciliteiten (rapport van IEDD van september 2019). Zo'n 33 procent heeft toegang tot elektriciteit (Wereldbank, 2018). Elektriciteit is er enorm duur, bij de duurste ter wereld.

Het UNHCR wijst op de ernstige humanitaire ramp in Somalië. Er is sprake van een grootschalige ontheemding aangewakkerd door gewapende conflicten en voedselonzeekerheid. Naast het geweld heeft men er immers te maken met extreme droogte en overstromingen:

“Somalië blijft één van de vijf landen waaruit meer dan twee derde (67%) van de vluchtelingen in de wereld afkomstig is. Somalië bevindt zich in het hart van een van de ergste humanitaire rampen ter wereld. Bijna dertig jaar van conflicten en extreme droogteperiodes hebben ertoe geleid dat meer dan 25% van de 7,5 miljoen inwoners intern werd ontheemd. Nu de regio geconfronteerd wordt met de ergste droogte in 60 jaar, groeit het aantal intern ontheemden en vluchtelingen van Somalische origine snel. Daarnaast bedreigt de exponentiële verspreiding van COVID-19 de veiligheid en het welzijn van de 2,6 miljoen binnenlandse ontheemden in Somalië.

Er is dringend behoefte aan medische hulp, schoon water, onderdak en basisvoorzieningen in de opvangsites.

Ook de uitbraak van het coronavirus komt deze humanitaire ramp niet ten goede...

“COVID-19

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen.

Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden.

Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.1.2. In een aanvullende nota van 22 februari 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 27 december 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij beperkt zich in wezen tot het herhalen van zijn verklaringen, het poneren van loutere beweringen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal evenwel bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn beweerd illegaal verblijf in Saudi-Arabië en zijn vermeende verblijf in het dorp Misqado in het district Buurhakaba in de provincie Bay in Somalië voor zijn vertrek naar België.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift andermaal dat hij geen andere keuze had dan naar Misqado te gaan na zijn deportatie uit Saudi-Arabië omdat hij niemand anders had in Somalië, doch de Raad stelt vast dat hij zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van zijn verklaringen, waarmee hij echter geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht vaststelde dat uit zijn verklaringen kan blijken dat verzoeker geen navraag heeft gedaan naar andere familieleden die in Somalië verblijven, zijn vader bij machte was om een alternatief te vinden buiten de gevaarlijke regio van Buurhakaba en het ook niet aannemelijk is dat verzoeker na zijn deportatie geen contact zou zoeken met zijn partner die in Afgooye verblijft. Het verzoekschrift voert in dit verband aan dat verzoeker geen telefoon en geen internet had om zijn partner te contacteren, doch de Raad merkt op dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan blijken dat hij telefonisch contact had met zijn vader gedurende zijn verblijf in Mogadishu (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8) en er bovendien kan worden aangenomen dat verzoeker in Mogadishu een manier zou kunnen vinden om zijn partner via het internet te contacteren. Verzoeker toont

aldus niet *in concreto* aan dat hij geen ander alternatief had dan naar de regio van zijn vader, het district Buurhakaba, te verhuizen na zijn deportatie uit Saudi-Arabië. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat de keuze zou maken om zich in de regio van Buurhakaba te vestigen, gelet op de veiligheidssituatie aldaar zoals blijkt uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) en het feit dat zijn broer, die lid is van Al-Shabaab, er verbleef.

Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij werkelijk in het district Buurhabaka heeft verbleven, gezien zijn vage verklaringen en lacunaire kennis over deze regio. Waar verzoeker aanvoert dat geen uitgebreide kennis van hem kan worden verwacht daar hij amper in de regio verbleef en er quasi onmiddellijk problemen heeft gekregen, merkt de Raad op dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat van verzoeker een uitgebreide kennis wordt verwacht van deze regio, doch van verzoeker kan weldegelijk de kennis worden verwacht waaruit zijn bekendheid met de regio en zijn verblijf aldaar blijkt. Aldus kan van verzoeker weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over de regio waar hij volgens zijn verklaringen van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018 heeft verbleven. Het loutere feit dat verzoeker snel problemen heeft gekregen tijdens zijn verblijf daar doet hieraan geen afbreuk. De vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers vermeende dorp waar hij verbleef, Misqado, niet kan teruggevonden worden, (ii) hij verder vage verklaringen aflegde over dit dorp, (iii) zijn kennis over dorpen in de omgeving van dit dorp lacunair is, (iv) zijn verklaringen over de incidenten in Misqado evenmin geverifieerd kunnen worden aan de hand van de beschikbare informatie en (v) zijn kennis over incidenten in de dichtstbijzijnde stad Buurhakaba tevens lacunair is, toont weldegelijk aan dat verzoeker onbekend is met de regio van Buurhakaba en er niet werkelijk drie maanden heeft doorgebracht. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal niet kan vaststellen dat zijn kennis gebrekkig is indien zij zijn dorp niet terugvinden in de beschikbare informatie, doch de Raad merkt op dat van verzoeker een voldoende doorleefde en met objectieve overeenstemmende kennis van zijn vermeende regio van herkomst kan worden verwacht. Gelet op hetgeen voorafgaat is dit echter niet het geval. Voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing volstaan dan ook om te besluiten dat verzoeker zijn verblijf in het dorp Misqado, in het district Buurhakaba in de provincie Bay in Somalië niet aannemelijk maakt.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn illegaal verblijf in Saudi-Arabië. Verzoeker herhaalt de verklaring van zijn advocaat dat hij in Saudi-Arabië verbleef bij Saudi's waarvoor zijn moeder tien jaar gewerkt heeft en hij daarom na de dood van zijn moeder bij hen mocht blijven wonen. Hij voert aan dat er mensen bestaan die risico's willen nemen om verzoeker niet op straat te laten terechtkomen. De Raad stelt in dit verband vast dat, toen verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd met wie hij onder één dak woonde in Saudi-Arabië, hierbij louter verklaarde *“Met mijn moeder, ik leefde met mijn moeder”* (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10), terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zou vermelden indien hij zou inwonen in het huis van de Saudische werkgevers van zijn moeder. De Raad is dan ook van oordeel dat het voormeld verweer loutere beweringen betreffen die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker als persoon in illegaal verblijf vijftien jaar op dezelfde plek in Saudi-Arabië zou kunnen blijven wonen.

Ook het verweer dat het een gangbare praktijk betreft dat taxichauffeurs mensen die illegaal in Saudi-Arabië verblijven vervoeren naar Mekka en tegen betaling hun naam op de eendaagse pas zetten die men hiervoor kan verkrijgen, betreft een blote bewering in verzoekers hoofde die niet wordt ondersteund door concrete elementen of gegevens. Aldus doet dergelijk verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker als persoon in illegaal verblijf in staat zou zijn geweest om een pelgrimstocht naar Mekka te ondernemen.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst situeer je de aanleiding om uw land van herkomst, Somalië, te verlaten in het dorp Misqado in het district Buurhakaba in de provincie Bay. Je maakt echter niet aannemelijk daadwerkelijk in deze regio verbleven te hebben van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018.

U verklaarde dat u – net zoals uw ouders – in Buurhakaba geboren bent en van uw 6 – 7 jaar met uw moeder in Saoedi Arabië woonde, uw moeder in Saoedi Arabië in 2015 overleed en u in juli 2018 gedeporteerd werd naar Somalië (CGVS, p.8-10).

U verklaarde dat u aan I., een vriend van u die u tijdens uw opsluiting in Saoedi Arabië leerde kennen, vroeg of hij iemand kende die u in Somalië zou kunnen helpen om u naar uw vader te brengen.

Nadat u gedeporteerd werd naar Mogadishu, bleef u twee dagen in het huis van uw vriend te Mogadishu om vervolgens eerst naar Buurhakaba en daarna naar het dorp van uw vader, Misqado, te gaan. Op 22 oktober 2018 verliet u opnieuw het dorp van uw vader en ging u naar Buurhakaba om vervolgens naar een vriend van uw vader in Mogadishu te gaan. U bleef bij deze vriend tot u op 15 november 2018 het land verliet (CGVS, p.12-13). Het komt echter heel merkwaardig over dat u de keuze zou maken om naar die regio te reizen. Immers, vooreerst moet aangegeven worden dat u in Saoedi Arabië steeds bij uw moeder – die eveneens afkomstig is uit Buurhakaba – woonde tot 2015 (het jaar van haar overlijden). Wanneer u nog in Saoedi-Arabië verbleef, stond u in telefonisch contact stond met uw vader – die eveneens afkomstig is uit Buurhakaba en die er steeds in de omgeving is blijven wonen (CGVS p. 9-10). U verklaart dat tijdens deze gesprekken, uw vader zei dat uw broer bij Al-Shabaab was (CGVS p. 10), dat hij op het verkeerde pad was (CGVS p.10) en dat u dacht dat uw vader voor zijn leven vreesde (CGVS p. 10). Verder verklaart u ook dat uw zus, onder dwang van uw broer, gehuwd is met een Al-Shabaab strijder (CGVS p. 19). Hieruit blijkt dat de macht van uw broer bijzonder groot is. Deze macht van uw broer werd ook door uw vader bevestigd (CGVS p. 25) “Mijn vader zei: ze hebben de macht, en we zijn machteloos, zeg ja, op alles wat ze zeggen”. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat de regio rond Buurhakaba begin 2018 een zeer gewelddadige regio was. Zo vonden militaire operaties in de regio plaats om opstandelingen weg te jagen; opstandelingen die bijna dagelijks aanvallen uitvoeren op bases van vredeshandavingsmissies van de Afrikaanse Unie, overheidsinstallaties en andere openbare plaatsen. Al-Shabaab rekruteerde onder dwang vele jongens en meisjes in de regio en honderden kinderen ontvluchtten hun huizen om aan de gedwongen rekrutering te ontkomen. Het is daarom heel merkwaardig dat u naar die regio zou reizen. Toen u met bovenstaande observatie geconfronteerd werd, gaf u enkel aan dat u niemand anders in Somalië kende en dat u naar de plek moest gaan waar uw vader was (CGVS p. 23). Het is zeer opmerkelijk dat u blijkbaar bij uw moeder en vader geen navraag deed of u andere familieleden heeft te Somalië, zeker wanneer u geconfronteerd werd met uw deportatie. Immers, toen de dossierbehandelaar u vroeg naar andere familieleden te Somalië, gaf u aan het niet te weten en enkel uw vader en moeder te kennen (CGVS, p. 9).

Er dient verder te worden opgemerkt dat het niet alleen merkwaardig is dat u naar die regio zou reizen; het is gelet op bovenstaande al even onwaarschijnlijk dat uw vader zou toelaten dat u naar het dorp zou komen en u zo in problemen zou brengen. U stelde dat uw vader u niet kon helpen (CGVS p. 27), terwijl het tegendeel eerder waar is. U verklaart immers dat uw vader u in contact bracht met een vriend van hem in Mogadishu (CGVS p. 27) en dat hij ook uw vlucht uit Somalië bekostigde (CGVS p. 28). Hieruit blijkt dat uw vader wel bij machte was om u te helpen en dat hij voor u een alternatief kon vinden buiten de gevaarlijke regio van Buurhakaba en zijn dorp Misqado. Hieruit kan geconcludeerd worden dat het onwaarschijnlijk is dat u vanuit Mogadishu zou afreizen naar een gewelddadig gebied onder controle van Al-Shabaab, waar uw broer actief Al-Shabaab lid is, waar uw zus getrouwd is met een Al-Shabaab strijder en waarvan verwacht kan worden dat u hiervan op de hoogte was, daar u vanuit Saoedi-Arabië in telefonisch contact stond met uw vader.

Eveneens opmerkelijk is dat u aangaf sinds 2017 een relatie te hebben met M.A.I., een Somalisch meisje dat u op internet leerde kennen. Ze is geboren te Afgooye, woonde heel haar leven te Afgooye en woont momenteel nog steeds te Afgooye. Toen u gevraagd werd wanneer u haar voor het eerst zag, gaf u aan elkaar niet gezien te hebben. Toen je gevraagd werd of je haar sprak te Somalië, gaf je aan dat je van plan was om met haar te huwen in Somalië. Toen opnieuw gevraagd werd of je haar sprak te Somalië, gaf je aan dat je haar niet kon bellen en er geen internetconnectie was op het platteland (CGVS, p.14-15). Het feit dat u aangeeft een relatie te hebben sinds 2017 en u van plan was om met haar te huwen in Somalië, maar wanneer u dan in 2018 in Somalië bent u haar niet eens contacteerde of zag is wel zeer opmerkelijk. Overigens blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Buurhakaba op ruim 180 km van Mogadishu ligt, terwijl Afgooye slechts op 28 km van Mogadishu ligt.

Ook zelf kon u niet overtuigen in de regio van Buurhakaba verbleven te hebben. Zoals aangehaald reisde u in juli naar Buurhakaba en vervolgens naar Misqado, het dorp waar uw vader woonde. Daar bleef u drie maanden om vervolgen weer naar Buurhakaba te gaan (CGVS, p.12-13). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het dorp Misqado door het CGVS niet kon worden teruggevonden. De dorpsnaam werd nochtans door de Somalische tolk opgeschreven als Misqado en ook in de notities van het persoonlijk onderhoud werd steevast de schrijfwijze Misqado gebruikt. U vroeg een kopie van de notities aan en u maakte ook uw opmerkingen over aan het CGVS. Echter, over de schrijfwijze van Misqado maakte u geen opmerking (in tegenstelling tot schrijfwijze van het district Dharkenley in plaats van Dharkenkey te Mogadishu). Daarenboven is de informatie die u geeft inzake het dorp Misqado zeer vaag. Uw beschrijving bleef beperkt tot ‘er is een weg die door het dorp gaat en aan de zijkanten zijn de winkels’.

Toen doorgevraagd werd welke gebouwen er in het dorp zijn, bleef de beschrijving beperkt tot 'De gebouwen zijn van ijzer en planten, bomen.' Toen expliciet gevraagd werd of er water in het dorp is, gaf u aan dat er een bron is, maar toen gevraagd werd deze te lokaliseren, kwam u niet verder dan 'Ik weet niet in km, maar het is niet ver van mijn huis' en 'Het is achter mijn huis'. De wateropslagplaats situeerde u een beetje aan de kant van het dorp (CGVS, p.20 en p.21). Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg om verschillende dorpen rond het dorp Misqado te noemen en de locatie tegenover het dorp Misqado te geven, gaf u aan dat u enkel het dorp Misqado kan geven, maar u niet verder ging te Misqado (CGVS, p.16). Later gaf u vaag aan dat het dorp Bullo Fullay, het dorp waar uw halfzus woont achter Misqado gelegen is. Toen u naar aanleiding van dat gegeven opnieuw gevraagd werd nog dorpen rond Misqado te noemen, gaf u opnieuw aan geen andere dorpen te kennen buiten het dorp van uw zus en dorpen waar u passeerde (CGVS, p.19). Dit gebrek aan kennis van dorpen in de onmiddellijke omgeving van Misqado, het dorp waar u gedurende drie maanden leefde en uw vader in zijn winkel hielp, staat in schril contrast met uw kennis van de verschillende districten van Bay (CGVS p. 21), alsook de enkele dorpen die u situeert langs de baan Buurhakaba – Misqado (CGVS p. 17). Dit gebrek aan doorleefde kennis inzake Misqado en omgeving geeft dan ook eerder ingestudeerde indruk weer. Dit terwijl er toch kan verwacht worden van iemand die drie maanden in een dorp heeft gewoond plaatsnamen kan geven rond zijn dorp en deze goed kan situeren. Zeker wanneer deze persoon verklaart zijn vader te hebben geholpen die een kiosk heeft waar deze o.a. olie, suiker en bloem verkoopt (CGVS p. 16, 17). Bovenstaande gebrekkige kennis betreffende het dorp 'Misqado' en de onmiddellijke omgeving van dit dorp, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf daar.

Betreffende uw kennis van incidenten en gebeurtenissen in Buurhakaba en het dorp Misqado kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Toen u gevraagd werd naar incidenten in het dorp Misqado, gaf u aan dat u ooggetuige was van drie incidenten: het zwepen van een koppel, een amputatie en een onthoofding (CGVS, p.17). Uit landeninformatie met betrekking tot incidenten in Misqado en Buurhakaba die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat geen incidenten in Misqado werden teruggevonden. Toen u expliciet gevraagd werd naar gevechten, gaf u aan niet te weten wat bedoeld werd. Toen u gevraagd werd of er ooit gesproken werd over gevechten tussen Al-Shabaab en andere troepen of over bombardementen, gaf je vaag aan dat uw vader er niet over sprak met u en uw broer zei dat u moest deelnemen aan de Jihad (CGVS p. 17). Toen u gevraagd werd naar incidenten in Buurhakaba, de stad waar u was toen u naar Misqado ging en u naar Mogadishu terugkeerde en de stad waar u, uw moeder en uw vader geboren zijn, gaf u ontwijkend aan dat u er niet opgroeide (CGVS p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat in de periode dat u verklaarde in Misqado te hebben verbleven, vier gevechten plaatsgevonden. Toen u er expliciet op gewezen werd dat u toch gehoord moet hebben van aanslagen of bombardementen in de stad, gaf u aan dat uw vader u geen schrik wou aanjagen: 'Dit is een jonge man, vertel hem niet over gevechten en explosies.' Niet alleen is het niet geloofwaardig dat uw vader u er niets over vertelde, er kan zéker verwacht worden dat uw '(half)broer, die u sprak over de Jihad, zeker melding maakte van de talrijke incidenten te Buurhakaba toen u in die regio verbleef (CGVS, p.23). Bovendien gaf u aan uw vader te helpen in zijn kiosk en het lijkt onwaarschijnlijk dat er over incidenten niet met de klanten werd gesproken, daar dat Buurhakaba de dichtstbijzijnde stad is en de plek is waar u vader zijn producten ging halen (CGVS p.16).

Ten slotte geeft u tegenstrijdige verklaringen inzake de personen die onder hetzelfde dak woonden in het dorp Misqado. Toen u expliciet gevraagd werd met wie u onder één dak woonde in Misqado, gaf u aan dat u er alleen met uw vader leefde (CGVS p. 19). Later, nadat u verklaarde dat uw vader getrouwd is met de moeder van uw (half)broer, verklaarde u plots dat ook uw stiefmoeder in het huis woont (CGVS p. 27). Nog opmerkelijker wordt het wanneer meer details gevraagd worden over de clan van uw stiefmoeder, de vrouw met wie u gedurende drie maanden onder één dak gewoond zou hebben te Misqado. Zo kende u haar volledige niet en haar clan wist u evenmin (CGVS p. 27).

Uit bovenstaande blijkt dat u geen overtuigende verklaringen aflegde over uw beweerde verblijf van 20 juli 2018 tot 22 oktober 2018 in het dorp Misqado in het district Buurhakaba in de provincie Bay.

Verder legde u bedenkelijke, inconsistente en vage verklaringen af omtrent de omstandigheden van uw beweerde illegaal verblijf te Saoedi-Arabië en beweerde arrestatie, detentie en deportatie naar Somalië, wat verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

In eerste instantie kunnen er ernstige vragen gesteld worden inzake uw verklaringen betreffende uw illegaal verblijf in Jeddah Saoedi-Arabië, alsook de hieraan gekoppelde gedwongen repatriatie uit Saoedi-Arabië.

Uit landeninformatie met betrekking tot het illegale verblijf van migranten in Saoedi-Arabië dat aan uw dossier werd toegevoegd, blijkt dat het statuut van een illegale migrant in Saoedi-Arabië bijzonder precair is, dat gekarakteriseerd wordt uit constante verhuisbewegingen om de autoriteiten en zo gedwongen repatriëring te slim af te zijn. Dat u op één plek heeft kunnen blijven met én zonder uw moeder en dit zonder een legaal statuut lijkt weinig aannemelijk (CGVS p. 24, 10, 8, 11). Het argument dat uw advocaat aanhaalde dat u woonde bij Saoedi's haalt hierbinnen geen steek omdat dit gekoppeld zou zijn aan het werk dat u moeder deed tot haar dood in 2015 (CGVS p. 30). Als huismeid zou ze gewerkt hebben bij Saoedi's (CGVS p. 15, 8, 11, 10) en volgens uw advocaat zou dit gekoppeld zijn aan uw moeder en uw onafgebroken verblijf in de buurt Zenbil in Jeddah. Uw advocaat geeft aan dat ze waarschijnlijk bij de werkgever woonden (CGVS p.30). Dit lijkt weinig aannemelijk omdat een werkgever hierdoor enorme boetes riskeert alsook het weinig waarschijnlijk is dat een werkgever iemand zou blijven huisvesten nadat deze geen werknemer meer is. Immers is volgens uw verklaringen uw moeder in 2015 gestorven (CGVS p. 15), waardoor er geen reden meer is voor de werkgever van uw moeder om u verder te huisvesten. Het is daarom zeer onwaarschijnlijk dat u onafgebroken als illegale migrant op één plek bleef gedurende bijna 15 jaar (CGVS p. 24, 10, 8, 11). De foto's die u tijdens het persoonlijk onderhoud overhandigde en waarop u te zien bent op bedevaart in Mekka, legde u neer om aan te tonen dat u van Saoedi Arabië komt. Er wordt echter niet in twijfel getrokken dat u in Saoedi Arabië was, maar de foto's kunnen het illegale karakter van uw verblijf aldaar geenszins illustreren (CGVS p.23, 24). Meer nog. Toen u gevraagd werd deze foto's te beschrijven, gaf u aan dat deze afbeeldingen zijn van uw bedevaart/pelgrimstocht (Umrah) naar Mekka (CGVS p.24). Toen u gevraagd werd of dit als illegale migrant in Saoedi-Arabië geen groot risico is om te reizen naar Mekka (CGVS p. 24), gaf u aan dat de chauffeurs weten hoe de checkpoints te ontwijken (CGVS p. 24). Uit landeninformatie die aan uw dossier is toegevoegd, blijkt dat deze chauffeurs, indien u echt illegaal was in Saudi-Arabië, hierdoor enorme risico's namen, zoals hoge boetes en inbeslagname van hun voertuig. De foto's lijken dat ook verder uw beweerde illegaal verblijf in Saudi-Arabië onderuit te halen.

Vervolgens moet erop gewezen worden dat u inconsistente data betreffende uw beweerde arrestatie te Saoedi Arabië aflegde. Zo verklaarde u toen u gevraagd werd wanneer u gearresteerd werd eerst vaag dat dit in 2018 was. Toen u gevraagd werd welke maand en dag u gearresteerd werd, gaf u aan dat dit de zevende maand was, de achttiende van de zevende maand (CGVS, p. 11). Toen u later gevraagd werd wanneer u opgesloten zat, gaf u echter aan dat u de vijfde maand gearresteerd werd en de zevende maand naar Somalië gebracht werd (CGVS, p.12). Hoewel weliswaar kan worden opgemerkt dat meester Loobuyck op 20 oktober aan het CGVS een aantal opmerkingen die u formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 8 september 2020 bezorgde en waar u "05-2018" noteerde bij de vraag op pagina 11 "Maand, dag?" door u tijdens het persoonlijk onderhoud beantwoord werd door "07 maand de 18de van de 7de maand", dient te worden opgemerkt dat deze verbetering van uwentwege het inconsistente karakter van uw verklaringen niet kan herstellen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u zeer vaag bleef over de omstandigheden van uw arrestatie alsook deze van uw repatriatie uit Saoedi-Arabië (CGVS p.12). Zo beschrijft u uw arrestatie weinig doorleeft. Wanneer u de vraag werd gesteld om de arrestatie te beschrijven (CGVS p. 11), antwoordde u kort: "Ze kwamen me naar mij in het huis, ik was illegaal, ik werd gearresteerd" (CGVS p. 11). U werd nogmaals uitgenodigd om deze arrestatie concreter te beschrijven waarop u al even kort antwoordde met: ze braken in (CGVS, p. 11). Wanneer er vervolgens werd ingegaan op de plaats van detentie en gevraagd werd deze te beschrijven antwoordde u weinig doorleefd en ontwijkend: "Ik was opgesloten in een cel. Je kan je inbeelden wat het leven van een opgeslotene is. In de gevangenis zeiden ze dat je een vreemde was, een illegaal" (CGVS p.12). U verklaarde verder dat u geholpen werd door een vriend die u leerde kennen tijdens uw deportatie (CGVS, p. 8). Deze vriend vroeg u om hulp in Somalië en u verbleef twee dagen in zijn huis in Mogadishu (CGVS, p.8 en p.12). Toen u gevraagd werd naar de naam van uw vriend, kwam u niet verder dan I.. Zijn volledige naam kende u niet. Ook van de clan van uw vriend I., die u in het deportatiecentrum voor uw deportatie leerde kennen, kende u niet (CGVS, p.12). Er kan verwacht worden van iemand die gearresteerd wordt, dat hij deze arrestatie en zijn plaats van detentie doorleefder kan beschrijven. Zeker als we, uit landeninformatie met betrekking tot de opsluiting van illegale migranten in Saoedi-Arabië dat aan uw dossier werd toegevoegd, weten dat de condities waarin illegale migranten worden opgesloten zeer mensonwaardig zijn. Bovenstaande inconsistente, vage en ontwijkende verklaringen betreffende uw beweerde arrestatie, detentie en deportatie ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van deze feiten en aldus van uw algemene geloofwaardigheid."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

De Raad wijst erop dat verzoeker in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 27 december 2020, ter kennis gebracht in de aanvullende nota, blijkt dat Mogadishu ook bereikbaar is via een internationale luchthaven.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de door verzoeker bijgebrachte informatie dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund. Bovendien bevestigt de door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota bijgebrachte informatie deze analyse.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Waar verzoeker het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en de Nederlandse overheid citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat verzoeker in Mogadishu over een redelijk vestigingsalternatief beschikt:

“De commissaris-generaal is eveneens van mening dat u geen enkele vrees voor vervolging zou ondervinden in de overwogen hervestigingszone. Volgens uw verklaringen op het CGVS zou uw (half)broer die lid is van Al-Shabaab u vervolgd hebben te Misqado in de regio Buurhakaba en u ontving later bedreigingen op uw telefoon, maar deze beweerde bedreigingen werden echter ongeloofwaardig geacht gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Misqado in de regio Buurhakaba (zie hierboven). Naast deze vrees, haalde u geen andere vrees aan.

Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te verwachten dat u in Mogadishu zou leven. Uit uw verklaringen bleek dat u erg zelfstandig was in moeilijke omstandigheden. U verklaarde immers dat u gedurende ruim vijftien jaar als illegaal leefde in Saoedi Arabië. Toch slaagde u erin privéles Arabisch en koranonderricht te volgen. Na de dood van uw moeder in 2015 zocht u werk en ging u aan de slag als autowasser. Nog voor u gedeporteerd werd naar Somalië, slaagde u er reeds in om vanuit het detentiecentrum opvang en hulp in Mogadishu te regelen. Bij terugkeer in Somalië ging u – volgens uw verklaringen – aan de slag in de winkel van uw vader en onmiddellijk werd u door Al-Shabaab gevraagd om voor hen te werken als tolk Arabisch, omdat u goed Arabisch kon (CGVS, p26).

Verder dient te worden opgemerkt dat u in Mogadishu kon rekenen op de hulp van een vriend van uw vader. Verder wist u te vertellen dat de naam van de vriend van uw vader te Mogadishu S.O. is en dat uw vader deze man reeds lang kende. U verklaarde dat uw vader u in contact bracht met een vriend van hem en uw vader zei dat deze vriend u zou helpen. De vriend van uw vader kwam u op 22/10/2018 oppikken toen u van Buurhakaba naar Mogadishu reisde. U gaf aan dat de man in het district Dharkenley woonde en je in zijn huis kon blijven totdat hij u geholpen had Somalië te verlaten. Verder hielp de vriend van uw vader u in contact komen met een smokkelaar (CGVS, p.14, p.26 en p.28). U verklaarde verder dat de clan van S.O. – net als die van u – Rahanwayn is (CGVS, p.28). Volgens de beschikbare informatie zijn naast familienetwerken, clannetwerken van groot belang voor maatschappelijke integratie, veiligheid, werkaangelegenheid, huisvesting en toegang tot andere basisvoorzieningen in Somalië. Dit blijkt ook uit uw verklaringen, waarbij iemand van uw clan, Rahanweyn, u bescherming en steun bood te Mogadishu. Rahanweyn is één van de vier machtige clans te Somalië. De Rahanweyn wonen eveneens te Mogadishu.(zie administratief dossier)

Verder dient te worden opgemerkt, aangezien uw vader het geld kon betalen voor uw reis per vliegtuig naar Turkije, u een maand nadien zelf nog eens 2000 Dollar betaalde voor uw reis van Turkije naar Griekenland en u later nogmaals 5000 Dollar betaalde om van Griekenland naar België te komen, u hebt aangetoond over voldoende financiële middelen te beschikken opdat u zich in Mogadishu blijvend kunt vestigen.

Samenvattend kan gesteld worden dat uit bovenstaande blijkt dat u, gezonde man van drieëntwintigjarige leeftijd, die zowel de taal May May (Somali) als Arabisch machtig is, over voldoende zelfstandigheid, talenten, hulp en financiële middelen beschikt om je duurzaam in Mogadishu te vestigen.”

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete argumenten bij die de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.

In zoverre het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker een grotere kans heeft om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omdat hij tot een minderheidsclan behoort, merkt de Raad vooreerst op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker behoorde tot de clan Rahanweyn, hetgeen een machtige clan in Somalië betreft die in Mogadishu aanwezig is.

Aldus toont verzoeker niet aan dat bij een hervestiging naar Mogadishu niet te kunnen rekenen op de bescherming van zijn clan. Bovendien merkt de Raad op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 21 april 2020 blijkt dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt, nu uit de beschikbare informatie blijkt dat clanaffiliaties hier geen invloed op hebben.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad niet over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP